

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5Csp/80/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323202269
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hrehová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:8323202269.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Hrehovou v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. D. E. XXX, XXX XX F. D. E., právne zast.: JUDr. Igorom Šafrankom – advokátom so sídlom ul. Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanej Orange Slovensko a.s., IČO: 35 697 270, Metodova 8, 821 08 Bratislava, právne zast.: Bobák, Bollová a spol. s.r.o., IČO: 35 855 673, Dr. VI. G. XX, XXX XX H., substitučne zast.: JUDr. Janou Sadloňovou – advokátkou, Hlavná 14, 080 01 Prešov, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 146,00 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 73,- Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Súd žalobkyni vo vzťahu k žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou, doručenou súdu dňa 21.7.2023, domáhala, aby súd zaviazal žalovanú spoločnosť na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 146,- Eur. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaná spoločnosť podala voči žalobkyni návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol platobný rozkaz Okresného súdu Humenné sp.zn. 17Ro/375/2012 zo dňa 21.12.2012. Predmetná exekúcia bola zastavená v časti o vymoženie 146,- Eur uznesením Okresného súdu Humenné sp.zn. 11Er/18/2015 z 24.1.2023 z dôvodu, že v bode 5 predmetného uznesenia exekučný súd konštatoval, že predmetná časť vymáhaného nároku sa týka zmluvnej pokuty, ktorá síce bola priznaná súdnym rozhodnutím- platobným rozkazom, ale tento bol vydaný bez preskúmania prípadných neprijateľných zmluvných podmienok napriek tomu, že žalovaným je spotrebiteľ. S poukazom aj na skutočnosti uvedené v druhom odseku bodu 2.tohto odôvodnenia, súd návrhu povinnej na zastavenie exekúcie čiastočne vyhovel a exekúciu v časti – o vymoženie sumy 146,- Eur zastavil s poukazom na ust. §57 ods.1 písm. l) Exekučného poriadku, pretože exekučný titul, resp. jeho výkon, je v rozpore s verejným poriadkom. Poukazujúc na uvedené ako aj na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., si žalobkyňa uplatnila nárok na primerané finančné zadostučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv. Čo sa týka samotnej výšky žiadaného zadostučinina, túto odôvodnila poukazom na sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu predmetného inštitútu. Konštatovala, že vo veciach, v ktorých je premetom konania finančná čiastka, je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky primeraného finančného zadostučinenia, suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil alebo chcel obohatiť. Keďže sa žalovaná chcela na jej úkor obohatiť o 146,- Eur, ktoré si táto uplatňovala z neprijateľnej zmluvnej podmienky, predmetnú sumu

žalobkyňa považovala za odôvodnenú. Ako prílohu predmetnej žaloby žalobkyňa pripojila uznesenie Okresného súdu Humenné č.k. 11Er/18/2015-71 zo dňa 24.1.2023.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 9.8.2023 uviedla, že nárok žalobkyne považuje za nedôvodný. Poukázala na to, že vo veci bol vydaný platobný rozkaz Okresným súdom Humenné pod sp.zn. 17 Ro/375/2012, ktorým bola žalobkyňa zviazaná na úhradu dlžnej sumy, pričom tento platobný rozkaz podľa § 172 ods. 9 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) by nebol vydaný v prípade, ak by zmluva obsahovala neprijateľné podmienky. Keďže súd vo veci platobný rozkaz vydal, nemal v čase rozhodovania o nároku, uplatnenom žalovanou, pochybnosti a vyhodnotil, že tento nepochádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Odpor proti platobnému rozkazu nebol podaný. Napriek skutočnosti, že išlo o vec rozhodnutú, súd v exekučnom konaní opätovne preskúmal prijateľnosť zmluvných podmienok a došiel k záveru, že platobný rozkaz bol vydaný bez preskúmania prípadných neprijateľných zmluvných podmienok, čím konštatoval svoje vlastné pochybenie, teda to, že nepostupoval v súlade s § 172 ods. 9 OSP. V dôsledku uvedeného žalovaná považovala za nespravodlivé, ak by pochybenie súdu išlo na ťarchu žalovaného. Podľa názoru žalovanej nedošlo ani k naplneniu dikcie ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. z dôvodu, že absentuje existencia právoplatného súdneho rozhodnutia v prospech spotrebiteľa, v ktorom by súd konštatoval úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti, preto v danej veci nie je daný nárok žalobkyne. Vo vzťahu k uplatnenej výške, žalovaná uviedla, že v danom prípade je potrebné prihliadať na všetky okolnosti prípadu, keďže žalobkyňa si neplnila svoje povinnosti voči žalovanej a neuhrádzala platby za poskytnuté služby, teda na strane žalobkyne došlo ku konaniu, ktorým porušila svoj záväzok uhrádzať príslušnú sumu za poskytnuté služby. Žalobkyňa si teda sama neplnila svoje zmluvné povinnosti, preto priznanie zadostučinenia vo výške 146,-Eur, uplatnenej žalobkyňou, nemožno považovať za spravodlivé. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/137/2016 zo dňa 24.5.2017, v zmysle ktorého inštitút primeraného zadostučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Poukázala na to, že žalobkyňa neoznačila dôkazy na individualizáciu nároku. Taktiež dala do pozornosti skutočnosť, že samotná žalobkyňa si voči žalovanej nesplnila svoje zmluvné povinnosti, keďže neuhradila žalovanej ceny za poskytnuté služby vo výške 432,50 Eur. Na základe uvedeného považovala nárok žalobkyne za nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi a navrhla žalobu zamietnuť.

3. Žalobkyňa v replike zo dňa 30.8.2023 uviedla, že k žalobe pripojila uznesenie z exekučného konania, v ktorom sa jasne deklaruje, že v spotrebiteľskom právnom vzťahu došlo k viacerým porušeniam noriem spotrebiteľského práva. V uvedenom rozhodnutí je definované porušenie spotrebiteľského práva a súd konajúci o primeranom finančnom zadostučinení nemôže dôjsť k iným záverom ohľadne rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, ako bol uvedený v tomto rozhodnutí. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/137/2016 zo dňa 24.5.2017, kde súd konštatoval, že inštitút primeraného finančného zadostučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. V zmysle už citovanej judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce. Žalobkyňa uviedla, že vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností, považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadostučinenia za adekvátnu. ňou uplatnená výška zodpovedá účelu predmetného inštitútu, ktorým je satisfakcia. V tejto súvislosti poukázala aj na postoj žalovaného a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem, pričom na strane žalobkyne preukázateľne hrozil zásah do jej majetkovej sféry, pričom táto ujma bola stanovaná len procesnou aktivitou žalobkyne v exekučnom konaní. Poukázala na to, že ňou žiadaná suma 146,- Eur predstavuje 0,000002% z výšky zisku žalovaného za rok 2022, pričom má za to, že symbolická suma primeraného finančného zadostučinenia neodradí dodávateľa od neustáleho porušovania spotrebiteľských práv a noriem. V tejto súvislosti poukázala na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, kde boli priznané vyššie sumy primeraného zadostučinenia. Záverom uviedla, že k posudzovaniu výšky je potrebné prihliadnuť na zásadné uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/53/2016 zo dňa 4.10.2016, kde v bode 16, odvolací súd konštatuje, že podľa jeho názoru odradzujúco môže pôsobiť len hrozba straty prevyšujúca nad 50% sumy, o ktorú chcel veriteľ spotrebiteľa protiprávne pripraviť, aby veriteľ niesol riziko straty, keďže sa chcel bezdôvodne na úkor spotrebiteľa obohatiť. Taktiež poukázal aj na rozhodnutia, kde bolo vyslovené, že výška primeraného zadostučinenia môže dosiahnuť až výšku majetkovej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila.

4. Žalovaná v duplike zo dňa 20.9.2023 uviedla, že súd v konaní o primeranom finančnom zadosťučinení nemôže dôjsť k iným záverom ohľadne porušenia spotrebiteľského práva, ako boli tieto vyslovené v základnom konaní, a teda nie je oprávnený revidovať právoplatný rozsudok. Skutočnosť, či v spotrebiteľskom právnom vzťahu došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva, bol povinný skúmať súd pred vydaním rozhodnutia v základnom konaní, teda pred vydaním platobného rozkazu. Keďže súd v základnom konaní podľa § 172 ods. 9 OSP porušenie noriem spotrebiteľského práva nezistil, vydal platobný rozkaz. Následne už súd v exekučnom konaní nebol podľa názoru žalovanej oprávnený revidovať právoplatný rozsudok (platobný rozkaz) uznesením v exekučnom konaní. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia, aj žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/53/2016 z 4.10.2016, kde bolo vyslovené, že primeranou sumou je 50% zo sumy, o ktorú sa chcel veriteľ obohatiť, pričom žalobkyňa si v predmetnom konaní uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100% z toho, o čom tvrdila, že sa žalovaná chcela obohatiť. V tejto súvislosti žalovaná taktiež poukázala na to, že žalobkyňa si voči nej nesplnila povinnosti vo väčšom rozsahu a to vo výške 432,50 Eur, čo predstavovalo žalobkyňou neuhradenú sumu za poskytnuté služby, pričom žalovaná bola nútená sa splnenia tejto povinnosti domáhať prostredníctvom exekúcie. Podľa názoru žalovanej je v rozpore so zásadou spravodlivosti, aby súd priznal žalobkyňi nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

5. Na pojednávaní dňa 12.10.2023 žalobkyňa zotrvala na žalobe v celom rozsahu a žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 146,- Eur. Žalovaná namietala základ nároku ako aj samotnú uplatnenú výšku nároku, preto navrhla žalobu zamietnuť.

6. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi, predloženými stranami sporu, a to uznesením Okresného súdu Humenné sp.zn. 11Er/18/2015 zo dňa 24.1.2023 ak aj so žalobkyňou predloženými rozhodnutiami súdov a to s rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/53/2016, sp.zn. 23Co/42/2019, sp.zn.21Co/31/2018, sp.zn. 6Co/104/2017, sp.zn. 7Co/23/2017, sp.zn. 19Co/30/2018, Okresného súdu Žilina sp.zn. 14C/295/2014, Krajského súdu v Žiline sp.zn.11Co/471/2015 a Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/137/2017 a zistil tento skutkový stav:

7. Uznesením Okresného súdu Humenné sp.zn. 11Er/18/2015 zo dňa 24.1.2023 bola exekúcia v časti o vymoženie sumy 146,- Eur s prísl. zastavená, pričom z predmetného rozhodnutia je zrejmé, že o zastavení exekúcie v predmetnej časti rozhodoval exekučný súd na základe návrhu povinnej z exekúcie, teda žalobkyne v predmetnom konaní. Z odôvodnenia predmetného exekučného rozhodnutia je taktiež zrejmé, že na základe návrhu žalovanej na vydanie platobného rozkazu bol dňa 21.12.2012 vydaný platobný rozkaz, ktorým súd priznal spoločnosti Orange Slovensko, a.s. celú uplatnenú pohľadávku, v ktorej je okrem nezaplatenej ceny za poskytnuté služby, tzv. hovorného vo výške 432,50 Eur zahrnutá aj suma 146,- Eur titulom zmluvnej pokuty, opierajúca sa o čl. 3, bod 3.7. dodatku, ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou zakúpeného akciového telefónu a jeho akciovou cenou. Nárok na zmluvnú pokutu si žalovaná v základnom konaní uplatnila v zmysle bodu 2.5 dodatku, v ktorom si zmluvné strany dohodli, že účastník je povinný podniku uhradiť zmluvnú pokutu, v prípade porušenia niektorej z uvedených povinností, ktorými sú: riadne a včas uhradiť cenu za služby, počas doby viazanosti poruší povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s podnikom, po celú dobu viazanosti užíva bez prerušenia služby, poruší povinnosť neuskutočniť žiadny taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti. Spoločnosť Orange Slovensko, a.s. si nárok na zmluvnú pokutu uplatnila z dôvodu, že v tomto konaní žalobkyňa porušila povinnosti, pretože počas zmluvne dohodnutej doby viazanosti nezaplatila za telekomunikačné služby. Exekučný súd taktiež v bode 2 predmetného uznesenia uviedol, že súdy, vrátane Okresného súdu Humenné, zmluvné dojednanie obsiahnuté v dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, ktorého obsahom je dojednanie zmluvnej pokuty, posudzujú ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V bode 5 odôvodnenia predmetného uznesenia exekučný súd konštatoval, že v danom prípade po realizovanom zisťovaní mal exekučný súd za to, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo vzťahu k oprávnenému je možné v časti o vymoženie 146,- Eur titulom vymáhania zmluvnej pokuty vyhovieť, keďže platobný rozkaz bol vydaný bez preskúmania prípadných neprijateľných zmluvných podmienok, napriek tomu, že žalovaným je spotrebiteľ, preto v danej veci boli splnené podmienky pre zastavenie exekúcie v časti o vymoženie sumy 146,- Eur s príslušenstvom podľa § 57 ods. 1 písm. l) Exekučného poriadku.

8. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Podľa § 53a ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

10. Vo vzťahu k uvedeným právnym argumentom strán tunajší súd uvádza, že citované ustanovenie §3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení jeho prvej vety v spojení s vetou treťou predmetného ustanovenia, upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si tento na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva zo spotrebiteľského vzťahu, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Pod úspešným uplatnením práva alebo povinností v zmysle tohto ustanovenia je treba rozumieť to, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok vyplývajúci zo spotrebiteľského vzťahu z dôvodu porušenia práva spotrebiteľa alebo porušenia povinností dodávateľom, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, nárok z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Uvedené právne závery boli vyslovené aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/389/2015, rozsudkoch Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co/106/2019, sp.zn. 16CoCsp/9/2022, sp.zn. 22CoCsp/11/2022, sp.zn. 18CoCsp/2/2022, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24CoCsp/15/2021, sp.zn. 26CoCsp/66/2020, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/170/2019 a iných rozhodnutiach, z čoho vyplýva, že sa jedná o ustálenú rozhodovaciu prax.

11. Žalobkyňa si predmetnou žalobou v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. uplatnila nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia za porušenia jej spotrebiteľských práv a z dôvodu porušenia povinností žalovanej ako dodávateľa, ktorý sa v exekučnom konaní domáhal vymoženía okrem iného aj plnenia vo výške 146,- Eur titulom zmluvnej podmienky, ktorá bola vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka. Uvedené bolo konštatované v uznesení exekučného súdu, t.j. Okresného súdu Humenné, sp.zn. 11Er/18/2015 zo dňa 24.1.2023, konkrétne v bode 2 a 5 predmetného uznesenia. Poukazujúc práve na uznesenie tunajšieho súdu sp.zn. 11Er/18/2015 zo dňa 24.1.2023 je možné dospieť k záveru, že v danej právnej veci došlo k naplneniu dikcie ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., keďže exekučný súd práve na návrh povinnej (v tomto konaní žalobkyne) zastavil exekúciu v časti o zaplatenie 146,- Eur, teda v časti zmluvnej pokuty, ktorá bola vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná pokuta, teda žalobkyňa ako spotrebiteľka sa úspešne domohla ochrany svojich práv, keď exekučný súd na jej návrh v uvedenej časti exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. l) zastavil a to poukazujúc na skutočnosť, že žalovaná spoločnosť Orange Slovensko, a.s. si uplatnila voči žalobkyňi v exekučnom konaní nárok vyplývajúci z neprijateľnej zmluvnej podmienky, čím vlastne žalovaná spoločnosť porušila svoje povinnosti, vyplývajúce konkrétne z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka.

12. Čo sa týka obrany žalovanej, že v danej veci nie je naplnená dikcia ustanovenia § 3 ods.5 zákona č.250/2007 Z.z. z dôvodu, že exekučný súd nie je oprávnený svojim uznesením revidovať právoplatný platobný rozkaz, ktorý má charakter právoplatného rozsudku a ktorý bol vydaný v základnom konaní

po tom, čo súd dospel k záveru, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Tunajší súd v tejto súvislosti poukazuje na závery Ústavného súdu SR, ktoré tento vyslovil v náleze sp.zn. Plz1/2022 zo dňa 15.6.2022 a to konkrétne v bode 30 a 35, kde bolo konštatované: „30. Ústavný súd konštatuje, že z rozsudku súdneho dvora C-448/17 vyplýva, že súdny dvor v štádiu vykonávacieho konania a priori nevyklučuje preskúmanie exekučného titulu – platobného rozkazu vydaného vyšším súdnym úradníkom z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ktorá bola podkladom na jeho vydanie, a teda vecnej správnosti exekučného titulu. Práve naopak, súdny dvor (za situácie, keď vnútroštátna právna úprava zveruje právomoc vydať platobný rozkaz vyššiemu súdnemu úradníkovi, pričom stanovuje iba 15-dňovú lehotu na podanie odporu a vyžaduje odpor vecne odôvodniť) považuje za nevyhnutné takúto kontrolu existencie neprijateľných zmluvných podmienok vo vykonávacom konaní uskutočniť ex offa (za podmienky, že to vnútroštátna právna úprava umožňuje), pretože len vtedy možno považovať ciele sledované smernicou 93/13/EHS za naplnené. V zmysle záverov súdneho dvora musí vnútroštátny súd posúdiť, či vnútroštátna právna úprava takýto prieskum v štádiu vykonávacieho konania umožňuje. 35. Na základe uvedeného všeobecný súd v rámci exekučného konania nemôže odmietnuť preskúmanie exekučného titulu – platobného rozkazu, ktorý bol vydaný vyšším súdnym úradníkom na podklade spotrebiteľskej zmluvy, pretože by tým rezignoval na princíp efektívnej ochrany spotrebiteľa, ktorý je súčasťou základného práva na súdnu ochranu.“ Taktiež Ústavný súd SR už v skôr vydanom uznesení a to č. k. I. ÚS 456/2011-19 z 23. 11. 2011 konštatoval, že: „Okresný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť.“ Poukazujúc na uvedené závery ústavného súdu, tunajší súd vyhodnotil námietku žalovanej ako nedôvodnú, nakoľko je povinnosťou exekučného súdu preskúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania, a teda v prípade, ak v exekučnom konaní, vedenom na Okresnom súde Humenné sp.zn. 11Er/18/2015 po podaní návrhu povinnej na zastavenie exekúcie v časti o vymoženie 146,- Eur, exekučný súd dospel k záveru, že v predmetnom konaní si oprávnená, teda žalovaná v tomto súdnom konaní, vymáhala aj plnenie titulom neprijateľnej zmluvnej podmienky, čím porušovala povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka, vznikol žalobkyni (povinnej z exekučného konania) nárok na primerané finančné zadostučinenie.

13. Tunajší súd považuje za potrebné taktiež poukázať na to, že žalovaná mala vedomosť o tom, že sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhala vymožená aj plnenia, vyplývajúceho z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 17C/23/2010 zo dňa 13.8.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/137/2010 z 29.6.2011 bola táto zmluvná podmienka v dodatku k zmluve o pripojení pod bodom 2.5 vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka, a teda minimálne od tohto momentu bola žalovaná povinná sa zdržať uplatňovania a vymáhania nárokov, vyplývajúcich z tejto podmienky. Rovnako aj ďalšie súdy vyhlásili túto podmienku v bode 2.5. a 3.7. Dodatku k zmluve o pripojení za neprijateľnú zmluvnú podmienku a to napr. rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 1C/212/2011 z 19.11.2012, rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 12C/105/2015 z 27.10.2015, rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 8C/175/2015 z 13.10.2015 a iné. V zmysle uvedeného žalovaná, v čase podania návrhu na začatie exekúcie, mala vedomosť o tom, že sa okrem iného domáha aj nároku z neprijateľnej zmluvnej pokuty, preto jej obrana spočívajúca v odkaze na ustanovenie § 172 ods.9 OSP nie je dôvodná, nakoľko exekučným súdom došlo ku konštatovaniu, že žalovaná si predmetný nárok uplatnila napriek tomu, že sa jedná o nárok z neprijateľnej zmluvnej pokuty (bod 2 str. 2 predmetného uznesenia exekučného súdu), a teda exekučný súd konštatoval porušenie povinností na ochranu spotrebiteľa, vyplývajúcich z Občianskeho zákonníka, a to v dôsledku rozsahu oprávnenou (t.j.žalovanou v tomto konaní)uplatneného nároku v exekučnom konaní. Poukazujúc na uvedené mal súd v danej veci základ žalobkyňou uplatneného nároku za daný.

14. Čo sa týka samotnej výšky priznaného finančného zadostučinenia, zákon neustanovuje žiadne kritéria, ktoré je potrebné zohľadniť pri určovaní výšky zadostučinenia, preto súdna prax vo svojich rozhodnutiach zaujala právny názor, že jediným kritériom je primeranosť finančného zadostučinenia. Je preto vecou úvahy súdu, aby stanovil rozsah finančného zadostučinenia so zreteľom na všetky okolností každého jednotlivého prípadu. (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2018) V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe nie je potrebné preukazovať konkrétnu ujmu, ktorá bola spotrebiteľovi privedená ale postačí, ak mu ujma mohla vzniknúť. Súd je povinný prihliadať na

závažnosť porušenia práv a povinností, na okolnosti na strane žalobkyne ako aj žalovanej, na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností.

15. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Z uvedeného teda vyplýva, že kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práv spotrebiteľky, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľky, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľky. Konkrétne výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

16. V prejednávanej veci došlo k porušeniu práv žalobkyne v dôsledku konania žalovanej, ktorá si v exekučnom konaní uplatnila aj nárok na vymoženie plnenia, ktoré malo základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke a to konkrétne nárok na vymoženie sumy 146,- Eur. Žalobkyňa v dôsledku správania sa žalovanej bola nútená podať návrh na zastavenie exekúcie v uvedenej časti, a preto priznaným primeraným finančným zadosťučinením tunajší súd kompenzoval žalobkyni jej čas nevyhnutný na vykonanie tohto úkonu ako aj čas, po ktorý trvalo exekučného konanie, v ktorom si žalovaná uplatňovala aj nárok na vymoženie zmluvnej pokuty v uvedenej výške, pričom mala vedomosť, že sa jedná o nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže rozhodnutiami súdov už od roku 2011 boli uvedené podmienky vyhlásené za neprijateľné zmluvné podmienky. Na druhej strane súd prihliadol aj na fakt, že zo strany žalobkyne nebol predmetný nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 146,- Eur nijakým spôsobom individualizovaný. Žalobkyňa v žalobe netvrdila, že by zo strany žalovanej došlo k priamym vyhrážkam a zastrašovaniu, ktoré by mohli mať vplyv na jej psychiku či rodinný život, ako je tomu napr. v iných súdených prípadoch, keď sa spotrebiteľia domáhajú predmetného nároku s poukazom na takéto nevhodné správanie sa dodávateľa. Taktiež zo strany žalobkyne nebolo tvrdené ani to, že by žalovaná uvedenú sumu od žalobkyne vymohla, v dôsledku vymoženia čoho by žalobkyňa trpela finančnou núdzou, prípadne vymoženie tejto sumy by v živote žalobkyne spôsobilo určité, ňou špecifikované, nepríjemnosti. Na základe uvedených skutočností, má tunajší súd za to, že suma primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 76,- Eur sa javí ako zodpovedajúca svojmu účelu a poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu a zároveň naplní účel predmetného inštitútu tým, že odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa. Čo sa týka konkrétnej výšky priznaného finančného zadosťučinenia, z dôvodu, že v tomto konaní neboli zo strany žalobkyne tvrdené nejaké výnimočné okolnosti prípadu, tunajší súd dospel k záveru, že na daný prípad je odôvodnené aplikovať závery, vyslovené Krajským súdom v Prešove v rozhodnutí sp.zn. 3Co/53/2016 zo dňa 4.10.2016, kde za primeranú sumu primeraného finančného zadosťučinenia bola považovaná suma vo výške 50% z toho, o čo sa dodávateľ chcel voči spotrebiteľovi obohatiť. Keďže žalovaná si voči žalobkyni v exekučnom konaní uplatnila nárok na zmluvnú pokutu vo výške 146,- Eur, tunajší súd priznal žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 73,- Eur a to práve s poukazom na skutočnosť, že žiadne ďalšie, výnimočné okolnosti prípadu na strane žalobkyne, ktoré by boli spôsobené konaním žalovaného, neboli v predmetnom spore tvrdené a ani preukázané.

17. Poukazujúc na vyššie uvedené závery súd posúdil žalobkyňou uplatnený nárok vo výške 73,- Eur ako dôvodný a vo zvyšku uplatneného nároku súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

18. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Poukazujúc na dôvodovú správu k predmetnému ustanoveniu je možné priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške, keď výška nároku závisí od úvahy súdu ako je tomu aj v prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Odkazujúc na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, je v danom prípade potrebné priznať náhradu trov konania v plnej výške, avšak zo sumy, ktorá bola súdom priznaná. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.